

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

15. NOVEMBER 1932

4. ÅRGANG

NUMMER 22.

Misjonsarbeidet i Suanhvafu

Suanhvafu 17—9—32.
Elskede søsken i Herren,
Guds fred!

Han gjøre eder fullt dyktige i all god gjerning, så I kan gjøre hans vilje, idet han virker i eder det som er tekkelig for ham, ved Jesus Kristus. Ham være æren i all evighet. Amen. Hebr. 13, 21.

Vi takker Herren som gjorde det mulig for oss å tilbringe den varmeste tiden nede ved kysten. Vi hadde begge nesten uttomt våre krefter, og en forandring var aldeles nødvendig om vi skulde kunne klare oss uten å falle helt sammen. Dessverre har Ester vært dårlig hele sommeren og det er blitt påkrevet at vi må se å komme hjem og få den legemlige styrke som en forandring av klimaet vil bringe. Vi har nu vært ute noen år — det blir syv år til våren siden vi forlot Norge. Herren har vært trofast og opholdt oss, men det synes nu som det eneste for oss er å komme hjem og få en forandring.

Vi har lenge bedt Herren legge det tilrette med noen som kunde stå her mens vi var hjemme. Nu har også dette lagt sig tilrette, idet den svenske søster, fru Hall-dorf, enke efter misjonær Hall-dorf, har kjent Herrens ledelse til å komme hit og stå her i vårt fravær. Vi ser dette som et direkte svar på bønn. Utan å ha noen her i vårt sted, vilde det være vanskelig for oss å reise her fra, siden arbeidet her jo er forholdsvis nytt, og ikke lett. Fru Hall-dorf har sitt eget arbeid i Kansu på grensen av Tibet, men på

grunn av de urolige forhold er det umulig for henne å gå inn i de regioner nu. Der er krig og rovere og intet liv er i sikkerhet der. Det kan være vanskelig nok her. For ikke lenge siden kom det en hel sandebanke, man sier 10.000 mann, over disse trakter. Det var stor engstelse blandt folket. De drepte og rovet hvor de kom hen. En masse blev tatt til fange, mange kvinner blev odelagt og bortført. Misjonsstasjonen hos Rudolphs blev også rovet. Men Herren sparte vår plass. Folk fra byen her blev utkommandert til å lage sandsekker for å gjøre tyens forsvar sterkere. Men etter alt kom de ikke til denne by, priset være Gud for det. — Stakkels dette sønderrevne land. Må dog Gud i nåde forbarme sig over det. Må vekkelsen komme også i andre provinser, slik som i Shantung, en provins syd for oss. Vi ber og venter på dette!

Som det nu er, håper vi å komme hjem ihøst, men vi mangler reisepenger. Dog, vi ser i tro og forventning hen til Herren at han skal legge saken på hjertene så midlene kan komme nu, så vi kan komme hjem snarest. For Gud er ingenting umulig. Om alle gjør hvad dere kan, skal det sikkert bli mulig. Alle ting har ellers lagt sig godt tilrette og du er det billetter til båten det gjelder. Gud skal sikkert høre våre bønner og utfri oss. Vi føler oss omtrent som tørre vekker i lamper som har brent torr. Det er legemet som ikke vil mer. Hadde vi krefter vilde vi ikke tenke på å reise hjem

i det hele tatt. Det var sorg da vi i denne sak irem for kueserne; de syntes de ikke kunde unavære oss. Samtidig som de dog torstar at vi trenger hvile, og er glade på våre vegne. Men snart er det å tortale dem, det er sikkert. Vi priser Herren tor at han sørget for noen å ta vår plass inntil vi kommer tilbake igjen. Må Gud la det lykkes. Amen.

Kjære venner, vi legger denne sak frem for eder dernjemme i tillid til at Herren skal stride for oss og legge saken på hjertene. Vær med i bønn og Gud skal vel-signe. — Det er ikke fritt for at vi begynner å glede oss til atter å komme hjem til Norge og møte alle kjente og kjære og atter å erfare de helliges samfund, hvor herlig det skal bli.

Nu en kjær hilsen fra eders ventende

Ester og Ruth.

BØI MIG!

Så mange løften Skriften har for den som ødmjuk är.

Ack, Jesus, du som ødmjuk var, sann ødmjukhet mig lär!

Du vet, det är ej alltid lätt att tåga stilla då, när man får lida oförrätt och ofta trampas på.

Men böj mig, böj mig, Herre kär,

och krossa mig till mull, att ingen stötesten jag är, jag ber — för blodets skuld.

Voice (i «M.-F.»)

På kne for bibelen, I professorer

Sist i forrige århundre levde det i Danmark en landsbyprest ved navn Vilhelm Beck. Han blev banebryter for en sterk åndelig vek-kelse og fikk tillike stor betydning for det åndelige livs videre utvikling i landet. Det som gjorde ham til en stor mann i Guds rike, var — i motsetning til Grundtvig — hans ubetingede tro på bibelen, som Guds ufeilbarlige ord. Ved et bestemt tilfelle talte han i Kjøbenhavn, hvor den lærde verden og en stor del av den studerende ungdom fra universitetet var tilstede. På dette møte uttalte han disse ord: «På kne for bibelen, I professorer!»

Ordene blev uttalt med en kraft og myndighet som ikke forfellede sitt mål. For mange av de unge studenter blev ordene en brodd som trengte sig inn i deres hjerte. Disse gikk hjem og gjorde som det blev sagt. De blev ordets gjørere og ikke bare dets hørere. Men fra motsatt side uteblev bitterheten heller ikke. Det blev reist en storm av motsigelser og i lang tid lod det et ramaskrik mot den «dumme» og «viktige» landsbyprest, som mente sig selv å være klokere enn de lærdeste universitets-professorer.

Også vår tid trenger menn som i Andens kraft og myndighet tør stå frem og si: «På kne for bibelen, I professorer!»

Rasjonalistenes tale var alltid flamlende når de trådte op som lærere, og deres tale var ikke bare flamlende, men den var i hoi grad vill-ledende for dem som la øre til den.

Et eksempel på hvad bibelkritikken tør by tok i vår tid, er nylig kommet frem i pressen i anledning et foredrag som professor Mowinckel har holdt i Oslo om undervisning i bibelinistorie. Etter referat i «Tidens Tegn» har professoren bl. a. uttalt:

«Det er heit likegyldig om Job og Abraham har levet.» — «Det gamle testamente meddeler ofte de høieste ting i en nav og barnslig form, men det er allikevel ikke en form som passer for barn. Ting som krever å være dokumentariske beretninger er i virkeligheten legender og sagn, eller et kunstverk som f. eks. Jobs bok.» — Og videre sier han: «Man kan godt bekrefte eller benekte at det har levet en mann som Abraham. Det er selve den israelitiske folkesjel som har skapt skikkelsen.»

Da Jesus stod overfor jødene uttalte han: «Abraham, eders far, frydet sig til å se min dag» — og: «Før Abraham blev til, er jeg.» (Se Joh. 8, 37—59).

Tor professor Mowinckel påstå, at det var helt likegyldig for Jesus om Abraham har levet som person?

Var det en «israelitisk folkesjel» Paulus taler om, når han skriver: «Heller ikke er alle, fordi de er Abrahams att, derfor hans barn; men: I Isak skal det nevnes dig en atts.» (Rom. 9, 7). Og videre: «Det er jo skrevet at Abraham hadde to sønner, én med trellkvinnen og én med den frie kvinne.» (Gal. 4, 22). Eller er det

Forts. 4. side.

EN MERKELIG GATE

Ved utgravningene i Ninive og Babylon har vi fått et vidunderlig innblikk i lengst forsvunne folkeslags liv. Det er overraskende å se hvor lite livet og menneske-hjertet har forandret sig siden da, tross all kultur og alle opfinnelser. Et av de elendommeligste innblikk i hin tids tanker får man i en praktfull gate, som er utgravet i det gamle Babylon. Den har rimeligvis vært en prosjonsgate til et av templene. Den blev utgravet i 1900 av dr. Coldewey, og kalkstenene som dekket den, bærer alle innskriften: «Skjenk mig evig liv!»

Hvor det dog bekrefter sannheten av, at Gud har lagt evighetslengelsen inn i menneskenes hjerte — også i hedningenes.

Hvis en eller annen stor mann i våre dager vilde bygge en gate

og brolegge den med sten, som bar innskriften: «Skjenk mig et evig liv», så vilde det rimeligvis regne med hans ord over ham. Man vilde anse ham for å være religiøs overspent.

Det har neppe på jorden vært noen tid, hvor tanken om det evige liv er så nær ved å slukkes som i denne tid vi nu lever i. Arbeid, forretning, erhverv og kampen for å komme frem utslukker hos moderne mennesker lengslen etter å leve evig. Det gjelder å utnytte tiden og kraften, som om det kun fantes dette jordeliv. Det er denne store løgn, denne verdens fyrste idag søker å liste inn i menneskets hjerte.

Har du som leser dette noen sinner alvorlig sakt det evige liv, eller er denne sakt likegyldig og fremmed? Prøv å stille disse spørsmål til dig selv: Hvad er evig liv? Og hvorledes får man det i ele?

VEIEN TIL KRISTUS

Under en vekkelsestid i Amerika gikk ledere ved eftermotet op på galleriet i bedehuset. Han talte der med en ung mann som

var bekymret for sin sjels frelse. — Kan De vise mig veien til Kristus? spurte mannen.

— Nei, veien til Kristus kan jeg ikke vise Dem, var det vel overveiede svar.

Den unge mann så forbauset på predikanten.

— Undskyld, sa han, men jeg trodde De var en evangelists forkyner?

— Det er jeg også.

— Men hvorledes kan de ha sig at De ikke kan vise mig veien til Kristus?

— Min venn, svarte predikanten, — han er selv veien. Hver og en som tror på ham blir rettferdiggjort. Kristus er her. De kan i dette øieblikk i troen omfatte ham, ta imot ham, og da gjelder også for Dem rdet: Alle dem som tok imot ham, gav han makt til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.

PAVENS BANBULLE

Den Banbulle som paven utferdiget mot Luther, og som denne brente, begynner meget kraftig. Begynnelsen lyder så:

«Leo, biskop, Guds tjeners tjener. Til evig erindring om saken. Stat op Herre og dom din sak! Kom ihu den forhåelse som vederfares dig av dærer den ganske dag! Boi ditt øre til våre bønner, ti det er opstått rever som søker å odelegge din vingård, hvis perse du trådte alene, og ved din bortgang til Faderen overgav du dens varetek, herredomme og bestyrelse til Peter som hoved og din stedfortreder, og til hans efterfølgere, et avbilled av den triumferende kirke. Et vilddvin fra skogen søker å odelegge den, et selsomt vilddyr av-eter den.»

Legg merke til pavens «blomsterspråk»: Reve, villsvin, vilddyr, det er de benevnelser paven bruker om den mann, som våget å påpeke og motsi hykleriet og humbugen i avlads-kremmeriet som paven, «Guds tjeners tjener» tillot sig. Men Luther tar pavens banbulle og behandler den som en papirull og kaster den på varmen. Pavens trusler og banlysning går op «i røk». Gud tok heller intet hensyn til banullen, men fremmet sitt

rikes sak gjennom sin tjener Luther.

Den Herren velsigner, kan intet menneske forbande

OM BIBELEN TALER SANT

En kjent fritenker ytret til en venn:

— Det er noe som forstyrrer all min livsglede.

— Hvad kan det være? spurte vennen.

— Jo, jeg er redd for at bibelen skal være sann. Om jeg bare sikkert visste, at doden er en evig søvn, en tilintetgjørelse, da skulde jeg være lykkelig. Men nu er uvissheten her et skarpt stål som stikker mig, et sverd som gjennemtrenger min sjel. Om bibelen taler sant, går jeg evig for-tapt.

En kristen sier derimot:

«Om bibelen ikke taler sant, er all min glede i livet borte. Men han behøver ikke å frykte. Bibelen har på ham bevist sin frelsende kraft. Han vet at himmel og jord skal forgå, men at Herrens ord forblir til evig tid.

OPROP

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Post boks 32, Sarpsborg. Abonnementspris er: 1 årsallag 20 øre, kr. 23 og 24 utgjør vinterheftet) vil vi benytte anledningen til å si alle bladets venner en hjertelig takk for all velvilje, hjelp og forbønn. Eftersom tiden går, lærer man mer og mer å forstå, at «hvis ikke Herren bygger huset, arbeider man forgjeves». Vi kan dog til Guds ære si: Hittil har Herren hjulpet.

Misjons-Røsten

Da dette blir vårt siste nr. i år (nr. 23 og 24 utgjør vinterheftet) vil vi benytte anledningen til å si alle bladets venner en hjertelig takk for all velvilje, hjelp og forbønn. Eftersom tiden går, lærer man mer og mer å forstå, at «hvis ikke Herren bygger huset, arbeider man forgjeves». Vi kan dog til Guds ære si: Hittil har Herren hjulpet.

Skjønt det ofte kan se nok så vanskelig ut, fører han dog igjen, og vi lærer å forstå den store hemmelighet. Det som er gjort, har du, o Gud, utrettet for oss.

Vi vil også bringe en takk til våre kommisjonærer. Noen av dem har stått trofast med siden bladets begynte. Det er ofte et meget uttømmende arbeid, men allikevel nødvendig for bladets drift. Vi skal gjøre i sin tid, og alt som er gjort i troskap for Herren, skal ikke bli ulønnet. Gud hjelpe enhver enkelt av oss å våke, bede og arbeide så lenge det er tid.

Vinterheftet.

Nu er vinterheftet snart ferdig fra trykkeriet, og de som ønsker hertil til salg må nu send bestilling snarest. Vi trykker bare et begrenset opplag. Som før nevnt blir det meget godt stoff, pent omslag og flere illustrasjoner. Det skulde derfor være lettsølt i år. Abonnenter som har betalt for 1932 får heftet fritt.

Til andre er prisen 60 øre plus porto (20 øre). Samme porto til utlandet.

Bladets utbredelse.

Vi har satt som mål å få 1000 nye abonnenter til neste år. For å nå dette mål må alle våre lesere, som selv liker bladet, hjelpe til med å få det utbredt. Forsøk om du kan tegne minst 1 abonnent nu ved årsskiftet. Prisen er jo meget rimelig. Bare 4 kroner året. Gjør et forsøk og du skal se det lykkes.

Kontingentsedsettelse.

Prisen for bladet til Sverige og Danmark nedsettes fra kr. 6,00 til kr. 4,50 fra 1. januar 1933. Til utlandet ellers kr. 6,00 som før.

Regnskapet.

For å få regnskapet for i år avsluttet i god tid, må vi be alle som skylder kontingent og for løssalg m. m. sende oppgjør snarest mulig. Det vil lette oss i arbeidet.

Neste nummer

av «Røsten» kommer 1. januar 1933, om vi lever og Gud vil.

Den ytre misjon

To tusen år er snart runnet siden Jesus ga misjonsbefalingen til sine disipler. Alle folkeslag skulde høre evangeliet — det glade bud og frelse og salighet. Man antar at befallingen på det nærmeste er fullbyrdet. Men innen hvert folkeslag finnes dog ennå millioner som lever i avguderiets mørke. Når man f. eks. hører at et enkelt land som India har ca. 100 millioner mennesker, som er utenfor misjonærenes rekkevidde, ja da forstår man bedre nødvendigheten av å be hostens herre at han driver arbeidere ut i sin høst. Arbeiderne er få.

Hertil kommer de øvrige misjonsmarker: Kina, Afrika, Argentina m. fl. steder, hvor forholdet på det nærmeste er tilsvarende. Overalt lyder det bønn om hjelp i arbeidet.

Mange er de som i tro har etterkommet befallingen. De ser det som en hellig, Gud-given rett å få være med ved å ofre sig selv. La oss gjennom bannen vår med i arbeidet for sjelenes frelse. Også når det gjelder de nødvendige midler må vi være med. Tro er en god ting, men uten medfølgende gjerning er den død.

Misjonærene er i stort behov av midler, ikke bare til sitt eget opphold. Det er av stor betydning at misjonærene kan knytte flest mulig innfødte evangelister til forkyrnergjerningen. Det kommer ikke an på hvor meget du ofrer, men gi av hjertet og som Herren minner, og velsignelsen skal ikke utebli hverken for dig eller ditt hus.

Vi vil ved denne anledning også få minne om br. Grønvalds utreise. Som man vil ha sett av hans reisebrev trenger han ennå en god slump penger for å nå frem til sitt bestemmelsessted. Han har selv ikke ytret noe om sin stilling, men ved en samtale med venner som står ham nær fikk vi forståelsen av at han trengte en særlig oppmuntring. Bruken av reisepengene må ofte nyttes på bekostning av det daglige brød, så hvis det skulde være noen som leser disse linjer som hadde noe å avse av sine midler, vilde det komme særlig godt med.

Br. J. O. Johnsen, Slemmestad, står som kasserer for br. Grønvald, og han venter med lengsel på at Herren skal besvare bønn om hjelp.

Gullet og sølvet hører Herren til.

L.

Gode råd.

1. Besøk alle møter regelmessig. Hvis det er mulig, så kom i rett tid.
2. Bli aldri unødig borte fra en sammenkomst. Hvis du har besøkende hos dig, så innbyd dem til å gå med på møtet. De vil mere respektere dig som en kristen, hvis du er tro i ditt kristenarbeid.
3. Hvis det regner eller snør, så gjør en særlig anstrenghet for å kunne gå. Våre menigheter er i behov av en kristendom som som trosser vår og vind.
4. Ta del i møtet. Du er kommet for å tjene — ikke for å bli traktet.
5. Vær hellig i din opførsel. undat all hvirken og flir. Snu dig ikke hver gang du hører doren gå og igjen. Det er udannet frem-

Misjonærene Ruth Pedersen og Ester Pettersen, som reiste til Kina våren 1926, er syke og utsultede og må komme hjem for å hvile og samle krefter til fortsatt arbeid i Herrens tjeneste. De har bedt Gud om hjelp og han har ordnet så for dem at misjonær fru Halldorf overtar virksomheten i Sianhvafu den tid de er fraværende. Men de mangler midler til reise. Men de mangler midler til hjemreisen, hvorfor alle venner av deres misjon oppfordres til velvillig å yde bidrag efter beste

evne. De som Gud minner om å tre støttende til anmodes om godhetsfullt å innsende sitt offer enten til Misjons-Røsten eller til uerteregnede kasserer, som vil kvittere for de mottatte beløp i M.-R. Gjør det så snart som mulig, da størrene neppe klarer en vinter til det bort. Gud velsigne enhver.

Med broderlig hilsen
Th. Wessel,
adr. Nordstrand st.

Sannhetens vei

Jesus sa: Jeg er veien — sannheten. Ingen kommer til Faderen uten gjennem mig. — Da Jesus vandret omkring i sine kjøds dager var han stadig dagens samtaler. — Hvem var han i virkeligheten. Det er gjerne så, når det er noe menneske som vekker mer oppmerksomhet enn folk i almindelighet, da er man gjenstand for større betraktning. Det er noe forunderlig ved Jesus, som ikke fantes hos de andre. Han skilte sig ut fra folk i almindelighet. Han hadde en oppgave å løse og det var å gjøre Faderens vilje. Og det er der sannhetens vei er lagt — på Faderens vilje.

Når man skal anlegge en vei, så er hovedbetingelsen å få et solid grunnlag. Der må graves og kultes. Således var det for Jesus, det var for ham å gjøre Faderens vilje, hvorpå denne vei skulde legges. Og denne vei heter sannheten. Du vet at alle veier og gater må ha et navn. Og så er det også med denne vei. Det er sannhetens vei. Jesus var jo selve Sannheten. Ikke sant? Du vet at han ofte blev beskyldt for løgn og usannhet og han var en opvigler blandt folket. Han holdt ikke ioven, han brøt sabatten o.s.v. Sannhetens vei skulde legges gjennem alt dette. Hvem kan overbevise mig om noen synd? Sannheten banet sig vei gjennom det tykkeste mørke. Jeg er veien og sannheten. Ingen kommer til Faderen uten gjennem mig. Jeg er veien, sannheten. Det er veien til den hellige stad, det nye Jerusalem, hvis porter er av perler og gater av gull. Vil du vandre på denne vei?

Når man skal anlegge en vei, så er det også forbundet med store utgifter. Og man gjør gjerne et overslag hvor meget det skal koste. Således var det også med denne vei. Det var forbundet med det største offer, idet Jesus gav sig selv, som en evig løsepengens dag. Det var dette store offer som måtte til for å åpne denne vei. Det er underlig å legge merke til, hvorledes denne vei banet sig frem gjennem alle kratt. Denne vei måtte legges på det laveste nivå. En stall var hans herberge, en krybbe hans vugge og noen strå til «fjerdyne». Ja dette var denne ringe begynnelse fra denne stall i Judea. Det er interessant å følge denne vei, som skulde bane sig frem gjennem alle falske bedrag. Mange svære stener måtte veltes vekk fra denne vei. Den skulde frem gjennem all motsigelse, all vranglære og egenrettferdighet, gjennom kalke-

de graver og sadusaismens fæktige forståelse av denne vei. Her har vi gitt noen korte påstander om denne vei, om sannhetens vei. Men har i bibelen mange steder. Bl. a. står det om denne vei at den er smal, mens den vei som fører til helvete er en bred vei, og mange er det som vandrer på den. Veien til himlen er som sagt smalt, men den er ikke smalere enn den som vandrer på den. Det er nok mange som vil inn på denne vei, men de vil gjerne ha med seg noe av verdens gods.

Vi skal i korte trekk ta frem noen bibelske bilder: Vi leser om en ung mann, som hadde en lignende samtale om sannhetens vei. Men denne mann hadde en pengekasse på ryggen som han gjerne vilde ha med sig, og du vet at veien var smal, så Jesus sa det var best å dele ut disse penger og komme inn på veien. Men det var for meget for ham, ti byrden var for kjær. Jesus vilde hjelpe ham, av med denne byrde. Han gikk og drovet bort.

Andre igjen har vært nær denne vei. Det er velsignet at det er lett tilgjengelig og den er betalt. Den er åpen for alle. Her som vil kan få komme. Den er ser for fattige syndere. Vil du regne dig med dem, så pass denne vei for dig, og da står vens forer og utrekker sine hender for å løfte dig opp på veien. Her innbyr den enkelte til å komme, syndere av alle slag. Denne vei er synderes vei, lagt for de som vil befries for syndens lenker.

La det være at det er mange ting som møter oss på denne vei, mange ting som må overvines. Men det står at alle ti skal tjene dem til gode som frytter og elsker hans navn. Ja, må Herren hjelpe den enkelte til å komme opp på denne vei, at vi må vandre på den med skap.

Joh. O. Johnsen
Slemmestad.

Sin egen forsvarer

«Men hvem har utstoppet å ugen?»

Intet svar. Barberen hadde det travelt og passet sitt, og på stuen var opptatt av sine bilder og aviser og lot den unge mann stå med sitt ubesvarte spørsmål.

«Kan De ikke se hvor dårlig det arbeide er besorget,» sa Brun?» tok den unge mann for seg, litt irritert over den aldeles delige taushet. «Vingene er helt firkantet og halsen sammentrykt, og stillingen er ganske naturlig. Det er noget fuskert og virkelig ikke pynter i lokalet.» Barberen passet uforskyldt sitt arbeide, og de andre ventet på bladene.

«Jeg skal si Dem, jeg har sårlig studert nattfuglene, klovner og laget altfor krokod, og det er noget tarvelig glass som er brukt til øinene.» Barberen fortsatte barberingen.

«Med litt sagspån og bark skal jeg i mørke kunne utstoppet en bedre ugle enn den figur som sitter så stiv på sin pinne som om den var av lær. Ikke en figur er naturlig.» I det samme beveget figuren sig, krops høitidelig ned fra sin pinne og gikk langsomt nok et skritt frem og betraktet de strenge kritiker med et

ne som bragte både nese og ører. Men barberens kundene bak sine plader ha fått øie på somt. Her er en del sjon av en del tikk av Bibleformentlige ut ikke kan bli feve, som om du kunde skrivne bok. Og barberen snakke les og levende ugle og nor oss om at elsker den h skal gjøre oss kymring. Bibleforsvare sig selv melige bok so ene sletkledd alle sine over deres lærde vende bok som hungrige sjeler de.

SPREDT

Fra Tjøme

Atter igjen har en liten visittmøte alle de som mer vel bevarer.

I disse dager har feiret for årstfest, søndag samledes kl. 4 huset fullt av Jensen åpnet 54 og så boide på Guds rikfesten og sam. Johansen talte «Herren åpne. Han viste oss hvordan Herren tilte fikk bringe se til et ensig herlig at hele me stund stod neste. Til tros måtte i fengs dog sin seiers for fengslet.

slutt, pris skjæderen litt ved de 13 år som dem nåde til tjenesten i Bet ikke vært uten tikkommer ta er Jesus, som kraft til det s. Etter br. Jo berg veldand ter i rengøret god hentet fra gode ting tra. Så fikk vi fe og smørbrøgen var det vidner som f. forsamlingen kjærlighet og gjør mig så dommen her åndeige liv med liv og ly ledes endel å male Betan innvendig og ge. deres kj som en liten holden på som i somme les til misjonsondag, har de ofre de

ne som bragte denne til å tape både nese og munn.

Men barberen arbeidet videre mens kundene dukket helt ned bak sine blader, og alle syntes å ha fått øie på noget meget morsomt.

Her er en fortrefelig illustrasjon av en del kloke folks kritikk av Bibelen, hvis mange slags formentlige ufulkommenheter de ikke kan bli ferdig med å fremheve, som om de selv med letthet kunde skrive en meget bedre bok.

Og barberen som lot dären snakke løs og rolig overlot til den levende ugler å føre sin sak, minner oss om at vi som kjenner og elsker den hellige skrift, ikke skal gjøre oss megen uro og bekymring. Bibelen er istand til å forsvare sig selv; denne guddommelige bok som har overlevet det ene slektledd efter det annet av alle sine overlegne kritikere og deres lærde verker; denne levende bok som uavbrutt metter hungre sjele og levendegjør døde.

SPREDTE FELTER

Fra Tjøme.

Atter igjen har jeg avlagt Tjøme en liten visitt. Det var gjedelig å møte alle de som blev dopt isommer vel bevarte i Jesus Kristus.

I disse dager jeg nu har vært her feiret forsamlingen sin 13. årsfest, søndag 23. oktober. Vi samledes kl. 4 etm. og snart var huset fullt av folk. Los Jørgen Jensen åpnet festen med Salm. 54 og så holdt vi våre kne og nebb Gud's rike, velsignelse over festen og samværet. Los Petter Johansen talte over Ap. gj. 16, da «Herren åpnet Lydias hjerte».

Han viste oss ut fra dette ord hvordan Herren på sin egen måte fikk bringe frelse og velsignelse til et ensig menneske, og så herlig at hele hennes hus fra samme stund stod til evangeliets tjeneste. Til tross for at apostolene måtte i fengsel gikk vekkelsen dog sin seiersgang både i ut og inn for fengslet. Og enda er det ei slutt, pris skje Gud. Så dvelte broderen litt ved et tilbakeblikk på de 13 år som Herren hadde gitt dem nåde til å virke i evangeliets tjeneste i Betania. Arbeidet har ikke vært uten frukt, men den som kommer takk og ære for dette er Jesus, som selv nar gitt nåde og kraft til det som er utrettet.

Efter br. Johansen talte br. Solberg veltand ut fra Ap. gj. Om Peter i rengsiet og hjerteramt og godt hentet broderen frem mange gode ting fra dette ord.

Så fikk vi beverning med kaffe og smørbrød og etter bevertning var det en vel liten sky av vidner som frembar budskapet til forsamlingen om Jesu underbare kjærlighet og frelsende makt. Det gjør mig så godt å spore at ungdommen her gjør fremskritt i det åndelige liv og er med i arbeidet med liv og lyst. I sommer har således endel av disse tatt sig fore å male Betania både utvendig og inwendig og pusset op, så nu ligger deres kjære åndelige hjem som en liten borg der opp på siden på Grimestad. Søstrene i sommer blev enig om å samles til misjonsmøte hver annen dag, har trofast holdt ved, og ofre de har bragt på disse møter det er kvinner som el-

sker Herrens sak og har hjertet med i arbeidet. Ja Gud velsigne eder alle og gi nåde til at forsamlingen fremdeles må vokse ved den Hellig And's hjelp. På festen blev optatt offer til Margit Haraldsen, Afrika. Det innbragte 120 kroner.

Så sluttet den helt igjennem gode feststund ved 9-tiden med et riktig herlig bønnemøte. Gud gi fortsettende vekkelse og seir for sin sak og sitt rike på dette sted. Det må være vår bønn.

Broderligst
Hans Wennesland.

Spredte inntrykk fra en rundtur.

Fredag (bededag) stod kursen til Fredrikstad og da endel av Guds frie folk samles til møter i Arbeiderforeningens lille sal gikk jeg dit. De kaller lokalet «Salen» og det var samlet endel folk der, som ønsket å høre Guds ord. Br. Andreassen og flere vidnet om korsets evangelium som er Guds kraft.

Det var et godt møte. Oslo.

Lørdag morgen bar det i vei med toget til Oslo. Efter å ha hatt endel å ordne med, gikk jeg for å høre pastor Frank Mangs som for tiden holder en del vekkelsesmøter i Calmeyergatens store misjonshus. Skjønt han har moter nesten hver kveld er det stor søkning til hans møter. Det var ganske interessant å se så mange folk samlet om Guds ord.

Br. Ludvig Johnsen leste et Guds ord og leste derefter om de mange bonnesedler, hvori noen bad om forbønn for sykdom, noen for sine slektingers frelse og noen om Guds hjelp i økonomiske forhold. Sangkoret og br. Holm Glad og frue sang så etpar sanger. Derefter talte br. Frank Mangs om skillet som Gud hadde satt mellem verden og Guds folk. Han talte greit, enkelt og varmt. Det var en meget sympasisk taler med en stille, rolig og behagelig fremtreden. Den store forsamling var synlig grepen og vilde nesten ikke gå igjen. Efterat det offentlige møte var slutt, hadde man ettermøte med ufredste og søkende sjele.

Søndag formiddag besøktes Universitetsgaten 20. Det var ikke særlig mange samlet da de hadde hatt fest kvelden før og det ga blev sendt. Men det var et godt møte. Gud er ikke avhengig av mange eller få, men av åpne hjerter.

Klokken 5 var det møte med kjærlighetsmåltid og brødsbrytelse i Møllergaten 38. Det var slucningsmøtet på stevnet og mange tilreisende var fremmøtt. Av de predikende brodere var J. A. Johansson, Bysveen, Almar Karlsen, Falck, Holen, Ersrud og E. Thoresen m. fl. i ilden. Mange andre vidnet også om Gud. Det var et skjønt syn å se så mange troende samlet for å bryte brødet.

Det er mange minner som man har efter en slik tur, og noe av det beste — for min del — er den gjestfrihet og sympati man møter hos dem man bor hos. Det er dyrebart å kunne si som sangeren:

Men kor og kjem i landet, og ferdas ut og inn, og venner finn som aldri fyrr, for no er Jesus min.

G. I.

Nu kan De bestille

Misjons-Røstens

Forhandlere gis følgende rabatt:	
10 eksp. og derover	10 pst.
25 —————	20 «
50 —————	30 «
100 —————	35 «

VINTERHEFTE

Vekkelsens bølge.

Der går en bølge av vekkelse over vårt land, og mange nu kommer frem — til Jesus som frelse fra synden dem kan. Skal du blive en av dem?

Skal du blive en av dem?
Skal du blive en av dem?
Der kommer til Jesus som frelse oss kan.
Skal du blive en av dem?

Der er en tusentalls skare som roper til Gud, og han kommer hver ihu. De fylles av ånden og følger Guds bud. Skal du blive en av dem?

Der er en skare på vei ifra verden til Gud. Fra gater, fra streder, sti. Når frelse de finner, de synger det ut. Skal du tage del deri?

Der er en skare som frelste for tronen nu står, som synger de frelstes sang, i snehvite klæder de gullharper slår. Skal du være der engang?

La bølgen, o Gud, nå mig.
La bølgen, o Gud, nå mig.
La vekkelsens bølge gå over min sjel.
La bølgen, o Gud, nå mig.

På reise.

Av O. Karlsen.
(Resten).

Dalen, Strand, er et tett bebygget sted på en nauey om stikker ut i Stora Lee. Her var bestemt møte hver kveld i 8 dager for oss. Skjønt det var regn og mørke kvelder, kom folket til møtene kveld etter kveld. Det var en glede for oss å tale Guds ord til dem. De oplukket sine huser med all villignet, til og med de som aldri hadde hatt møter, og Herren var midt iblandt og dekket bordet for oss, midt for fisdens åsyn — halleluja!

Familien Simon Gravedalen tok imot oss og vi var hjertelig velkommen. Br. Simon er nu over 90 år, en kjekk broder i sin hoi alder. Han var med i møtene og gledet sig i den sannhet som blev forkynt. Hans kjære barn Lot og Esther er hjemme. Mor er også hjemme hos Jesus. Br. og str. er frelst og deltok med i møtene, samme møter, ære til ham. Fra Dalen: som fra de andre plasser kunde det være meget å skrive om, men vi må innskrenke oss, da man venter oss i Lennartfors, Värmland. Takk for alt og fred være med eder alle.

Lennartfors.
Nu legger D.S. «Idun» inn til byggen. Der står forstander K.

En kjærkommen og billig julegave vil Misjons-Røstens Vinterhefte bli å sende til venner og bekjente. Prisen blir bare 60 ore plus porto (20 ore). — Send oss adressen på hvem De ønsker heftet sendt til og vi ekspederer det i god tid før jul. —

Til U. S. A. og utlandet ellers er pris og porto den samme. Det vil bli en av de beste hilser som kan sendes fra gamle-landet. —

fikk nåde til å sa ut det velsignede Guds ord, som vennene mottok med all villignet. Let er ikke mange av vennene der, da mange er hensovet av de som deltok sist jeg var der. Men de fa som er der er snilde så langt Herren har fått føre dem, men det er dybder å opna for dem dersom de blir i ordet og bonn og skyr alt ondt som møter dem. Herren, min Gud, vil hjelpe mine kjære søsken, som jeg elsker av hele mitt hjerte.

Da de etter venter oss i Lennartfors, må vi si farvel med vennene i Tøresbyn. De bad oss snart komme igjen, og om Herren vil og legger alt til rette for oss, så vil det skje.

Det var vedmodsfult å forlate vennene i Torresbyn og Lennartfors samt min kjære br. Larsson i Källudden, som jeg etter fikk nåde til å se igjen. Vi fikk glede oss i ham, som all glede kommer fra Herren velsigne og bevare hans hjem. I Lennartfors traff jeg også en slektning efter kjødet ved navn Anna Holmgren. Hun fyller denne 70 år. Hun er lykkelig i sin Jesus, da han har fylt hennes sjel med jubel. På hennes fødselsdag 20. oktober hilser vi henne med disse bibelvers: 1. Sam. 7: 12, Es. 46: 4, Joh. 13: 1, Joh. 1: 5 og Salm. 48: 15. Herren vil velsigne henne fremdeles. Til sist vil jeg nevne at vi besøkte vår gamle br. Brask, som snart er 90 år. Et underbart møte gav Herren oss i hans gamle kjære hjem. Det vil sent glemmes. Han bor høit oppe ved Blomsjøen i Värmland. Han var av de gamle kjære søsken som var med i møtene for 22 år siden, da jeg var iblandt dem. Brask har vært en ypperlig sanger. Hans kropp er svak, men han jubler i sin Gud. Han sa bl. a.: «Nu går jeg samme veg som det gule fallende løv». Vi hilser ham med Salm. 48: 15, 23: 4—6 og 1. Korr. 16: 23—24.

En kjær broderhilsen til eder alle som jeg fikk nåde til å samle med i ordet og i bonnen. Ef. 6: 23—24, 2. Kor. 7: 3 og 1. Korr. 16: 24.

Eders broder

O. Karlsen.

Fri virksomhet i Tofte, Hurum.

Vi har nu ved Guds nåde optatt våre møter igjen på Tofte og det er vårt håp at broderne vil huske på oss. Det er vårt ønske snart å få besøk av noen av Herrens vidner.

Martin Roås,
Tofte, Hurum.

GUDS PLAN

VI. (Fortsatt). Guds plan for verdens gjenløsning. — Det guddommelige program beskrevet i 3. Mosebok 23.

(Resten).

Vi merker oss at disse profetiske skriftsteder angår Israels gjenløsning. «Stet i basun på Si-on og blæs alarm på mitt hellige berg, alle landets innbyggere beve: Ti Herrens dag kommer, den er nær, en mørkets og dunkelhets dag, en skyers og mulms dag, utbredt som morgenrøde over bergene». (Joel 2, 1-2).

Lite forstår jødene, idet de holder denne sorte faste, at det stadig er en anskuelingsundervisning angående de ting som vil komme til å hende, når Gud begynner å gjenoprette sitt folk. Jødene vender tilbake til Palestina, skjønt de etter all sannsynlighet vender tilbake til mørke dager, — dager med skyer og tykkeste mørke.

Vi har nu sett på endel av forutsigelsene i det gamle testamente angående basunklangen. La oss så se på Matt. 24, 30 og 31. Det vil erindres at disiplene var samlet om Mesteren og at de spurte ham: «Hvad skal tegnet være på din tilkommelse og på verdens ende?» Og vår Herre gir i dette kap. mange anvisninger og beskriver sitt komme idet han sier: «Men straks efter de dages trengsel skal solen forvorne og månen ikke gi sitt skinn, og stjernerne skal falle ned fra himmelen og himmelens krefter skal røkkes. Og da skal Menneskesønnens tegn vise sig på himmelen, og da skal alle jordens slekter jamne sig, og de skal se Menneskesønnen komme i himmelens skyer med kraft og megen herlighet. Og han skal utsende sine engle, med basunens veldige røst og de skal samle hans utvalgte (Israel) fra de fire verdenshjørner, fra himmelbryn til himmelbryn.»

Her ser vi igjen at Israel blir gjenoprettet i sitt land ved lyden av en basun.

Midlertid er det en annen og meget mer gripende og betydningsfull tanke for Guds menighet i forbindelse med basunklangen. Hver gang de helliges bortrykkelser er omtalt i det nye testamente er det i forbindelse med lyden av basun. «Se jeg sier eder en hemmelighet: Vi skal ikke alle hensove, men vi skal alle forvandles, i ett nu, i et øieblikk, ved den siste basun. Ti basunen skal lyde, og de døde skal opstå uforgjengelige, og vi skal forvandles (1. kor. 15, 51-52).

Legg merke til at det er ved lyden av basunen at de døde skal opstå.

I Apenbaringsens 2. og 3. kap. er den stridende menighet på jorden beskrevet og i 4. og 5. kap. finner vi en beskrivelse av menigheten triumferende i himmelen. Apostelen Johannes, som fikk se de tilkommende ting i syner, sier: «Deretter så jeg, og se, det var en dør åpen i himlen, og den første røst, som jeg hadde hørt likesom en basun, der talte med mig, sa: Stig op her». (Aph. 4, 1).

Idet han taler om Kristi annet komme, utroper den syvende engel et budskap med en basunrøst: Der skal ikke være mere tid (eller utsettelse). «Og den syvende engel bleste, og høie røster lot sig høre i himmelen som sa: Kongedømmet over verden er tilfalt vår

Av
REV. E. L. LANGSTON
i «The Life of Faith».

Herre og hans salvede, og han skal være konge i all evighet». (Aph. 11, 15).

Samtidig leser vi i v. 18: «Og nedningene er blitt vrede». Vi legger således merke til tre ting i forbindelse med basunklangen: a) Jødene gjenoprettes i sitt land, b) De døde i Kristus står op og menigheten bortrykkes, c) Stammen på jorden — eller i landet — sorges og blir vrede.

Årsaken til deres vrede er at Herrens vrede kommer (Aph. 11, 18). Det er et interessant faktum, at på samme måte som ved Kristi første komme — «han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham» — så vil det være ved hans annet komme, verden vil ikke ønske ham, og han vil domme verden for han oppretter sitt rike her på jorden.

6. Forlikelsens dag.
Og Herren talte til Moses og sa: Men på den tiende dag i denne syvende måned er det forlikelsens dag; I skal holde en hellig forsamling, og I skal ydmyke eders sjøle og I skal ofre ildoffer for Herren. — Og I skal ikke gjøre noe arbeid på den samme dag, ti den er forlikelsedag til å gjøre forlikelse for eder for Herren, eders Guds, åsyn: (3. Mosb. 23, 26-28).

Den tiende dag i den syvende måned blir av jødene kalt den sorte fastes dag, da de samles i sine synagoger for å «ydmyke sine sjøles og sørge over sine synder.

Basunklangfesten og de derpå følgende sorte dager er forblidet på de trengselsdager som får sin klimaks når forlikelsedagen får sin bokstavelige oppfyllelse, som foreskrevet i Sak. 12, 10. På den dag skal Israels øine åpnes til forståelse av Golgata-korsets tragedie, og de vil da se at Jesus av Nasaret er påskelammet, Guds Lam, Guds Sønn som de korsfestet og forkastet — Messias. Dette vil bli en dag for sjølets ydmykelse, hvis like de ennå aldri har erfaret i deres åndelige historie.

7. Løvsalenes høitid. (3. Mosb. 23, 39 og fig.) — Dette er høstinnsamlingens fest, og en minnefest, som i likhet med de usyrede brøds høitid, skulde feires i syv dager. Under denne høitidenes høitid bodde jødene, ifølge de regler og forskrifter Moses nedskrev, i løvsaler av grener av «hellige trær», palmegrener og grener av løvrige trær og vidjer ved bekken. I Londons ostkant, såvel som i Palestina bestreber jødene sig på å overholde forskriftene med hensyn til høitiden.

Festens store innhold består i følgende: «I skal være glade for Herren, eder Guds, åsyn i syv dager». I den gamle pakt var jødene så takknemlige at de ikke kunde ofre nok til Gud for all hans godhet mot dem. Derfor ofret de dobbelte ofre iløpet av denne uke.

Løvsalenes høitid er ennå ikke feiret i hele fylden av dens forblidelige betydning.

Den jødiske race vil for deres dag av «sjølets ydmykelse» på den store forlikelsedag, og etterpå, på den femtende dag av Nisan, vil den femtende dag av Nisan, vil de komme til Herren, deres Gud, med lov- og takkoffer, således som de aldri har gjort i hele deres historie. Det vil synes som om de ikke kan ofre Gud nok. «Og vi utgyde over Davids hus og over Jerusalemens innbyggere nå den og bonnens ånd. På den dag skal det være en åpent kilde for Davids hus og for Jerusalemens innbyggere mot synd og mot urenhets». (Sak. 11, 1).

Da vil Sak. 14, 16 bli underfullt oppfylt: «Og det skal skje, at alle som blir tilovers av alle de hedninger, skal år eiter år drage op for å tilbede kongen, Herren herskarenes Gud, og for å feire lovalenes fest.

«Israel (skal) blomstre og få skudd, og de skal fylde jorderiket med frukt». (Es. 27, 6).

«Men I skal kalles Herrens prester, vår Guds tjenere skal man kalle eder». (Es. 61, 6).

«Gud være oss nådig og velsig oss, han lade sitt åsyn lyse over oss, sela, for at man på jorden må kjenne din vei blandt alle hedninger din frelse — Gud velsigner oss og alle jordens ender skal frykte ham. (Salm. 67).

Legg merke til at disse skriftsteder gjelder Israels fremtidige herlighet. Bibelen lærer intet sted at verden skal omvendes ved me-

nigheten. Det er ikke en eneste setning til støtte for en sådan påstand. Israel er utvalgt av Gud til å være hans redskap for verdens velsignelse. Gud sa til Abraham: «I dig og i din avkom skal alle jordens slekter velsignes.»

Israel som en nasjon skal skal bli et folk av misjonærer for å bringe verden til Gud, og i tusen-årsriket til det være deres fryd å få ut til alle jordens nasjoner og til himmelen, og bringe dem til å tilbede deres konge og Messias, således som på en eller annen underfull måte vil åpenbare sig i Jerusalem. Da vil Joel 2, 21 og fig. v. 5 få sin fulle og herlige oppfyllelse: «Frykt ikke da land! Fryd dig og vær glad! Ti store ting har Herren gjort...»

G I Sions barn, fryd og gled eder i Herren, eders Gud. Ti han gir eder læreren til rettferdighet; og så sender han regn ned til jøder, tidligregn og sildigregn, i forstningen. Og tærskleplassene vorder fulle av korn, og persekarene flyter over av most og olje. Og jeg vil godtgjøre eder de år vrilmere fortætte. — Og det skal skje derefter at jeg vil utgyde min ånd over alt kjød. — Og det skal skje: Hver deusom påkaller Herrens navn skal undkomme, ti på Sions berg og i Jerusalem skal det være en skare av undkomne.»

Vi ser således fylde av disse fastsatte Herrens høitiders herlighet i hele sin forblidelige og profetiske betydning, og hele verden oppfylt av Herrens herlighet. Og redskapet i Herrens hånd til denne verdens velsignelse er Abrahams avkom, den jødiske race.

skritt inn mellem træerne, her tok han sin bibel frem og leste fra 1. Mos. 12 de tre første verser. «Og Herren talte til Abraham: Gå ut fra ditt land, fra din slekt, og fra din fars hus til det land, jeg vil vise dig! Og jeg vil gjøre dig til et stort folk, og jeg vil velsigne dig og gjøre ditt navn velsigne dig og gjøre ditt navn stort, og vær til velsignelse! Og jeg vil velsigne dem som velsigner dig, og den som forbandede dig, vil jeg forbande; og alle jøder, jeg vil velsigne i dig, og den som velsigner dig, vil jeg velsigne i ham.»

Vi falt ned på våre kne, og den led en inderlig lovprisning til dem frelser, som i tidens fylde kom av Abrahams ætt. Takk og bønner kom fra en lærd manns opriktige hjerte og steg op gjennom træernes mektige kroner til Abrahams Isaks og Jakobs Gud, til ham som ennå er mektig til å fjerne alle vantro og tvil, og gi alle som søker ham av et opriktig hjerte den samme tro som han gav Abraham.

Det er 40 år siden, men ennå er minnet om denne begivenhet så levende for mig som var det skjedde bare for to dager siden. Da vi kom ut av skogen falt den første stråler fra den opgående sol på de snedekte Alpefjell og samtidig begynte fuglene å kvitre sin glade morgensang til ære for den almeaktige. Det hersket en fullkommen harmoni i hele vår vidunderlig vakre omgivelse. Ordformår ikke å skildre den saligheit og fryd som fylte mitt hjerte. Vi følte begge Guds umiddelbare nærhet, og vi måtte med salmlærens utbryste: «Min sjel lov Herren! Herre min Gud, du er sårestor, høiher og herlighet har du ikkledt mig.»

Så langt disse ord kan nå, vil jeg si: På kne for bibelen, I professorer! — I lærere! — I prester — Alle I tvilere! På kne for bibelens Gud!

Da vil vantroens sorte skyer og all skodde vike. Solen vil gå op og kaste sine klare stråler over bibelens herlige fjelltopper, som for lå innhyllet i tvilens mørke. ti: «Lys er utsådd for den rettferdige og glede for de opriktige av hjertet.»

J. A. Johannesson.

På kne for bibelen, I professorer

Forts. fra 1. side.

et abstrakt israelittisk folkesjel den taes om i Hebraebrevets 11. kap., hvor troens helter Abel, Enok, Noah o. fl. skildres, og hvor det så i det 8. vers heter: «Ved tro var Abraham lydige da han blev kalt, så han drog ut til det sted han skulde få til arv, og han drog ut uten å vite hvorhen han skulde komme; ved tro opholdt han sig som utlending i det lovede land som i et fremmed land, idet han bodde i telt sammen med Isak og Jakob, medarvingene til det samme løfte; for han ventet på den stad som har de faste grunnvoller, og som Gud er byggmester og skaper tils.»

Ved å ta personene bort fra bibelen undergraves selve fundamentet for hele Guds åpenbaring. Er bibelen en bok full av leger, sagn og kunstverk, så er den såasnt ikke verd å tro. Da har Jesus også tatt storlig feil når han sier: «Skriften kan ikke gjøres ugyldig.»

Men — svarer kritikken —: Jesus var barn av sin tid!!

Jesus var altså efter deres mening ikke den, han sa sig å være, for han sier: «Jeg og Faderen vi er ett.»

Da må også apostlene ha tatt feil, når de taler om Jesus som Guds sønn. Deres vidnesbyrd lyder: «Efterat Gud forud hadde tatt mange ganger og på mange måter til fedrene ved profetene, så har han i disse siste dager tatt ved Sønnen, som han har satt til arving over alle ting, ved hvem han og har gjort verden, han som

er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og som bærer alle ting ved sitt krafts ord, og som derfor, da han hadde gjort rensele for våre synder, satte sig ved majestetens høie hånd i det høie. — Et annet sted heter det: «Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt det som er blitt til.»

«Ett med Faderen», «alfa og omega». — Det er Jesu vidnesbyrd om sig selv.

«Gud fra evighets». «Jesus Kristus er igår og idag den samme, ja til evig tid». — Det er bibelens vidnesbyrd om Gud og om Jesus Kristus.

Sommeren 1892 opholdt jeg mig en kort tid på et hvilehjem i Sveiz. Da jeg forlot hjemmet måtte jeg for å nå mitt bestemmelsessted ta første tog og stod derfor tidlig op for å gå til stasjonen, hvortil det var ca. 25 min. gang. Samtidig med mig kom en herre ut på veien. Under mitt ophold hadde jeg sett ham noen ganger, uten å ha talt med ham. Da vi nu øiensynlig skulde samme vei, hilste han meg vennlig og sa: «Mitt navn er R.», jeg er professor ved universitetet i T., vi får kanskje følge til stasjonen? Veien førte gjennom en skog, hvor alt ennå var tyst og stille. Efter å ha vekslet noen ord tok professoren op sitt ur og sa: «Vi har god tid, det er over en time til toget går, skal vi stanse et øieblikk?» Vi gikk nei

BØKER

Som god og nyttig læsning kan nevnes følgende bøker som ferskjøpt i Misjons-Røstens eksp.:

Sjel og Ånd, av J. Penn Lewis. Den gir leseren noe å tenke på og overveie om ovenstående emne. Pris kr. 1,25 plus porto (20 øre).

Den falske fredsbevægelse, av D. O. Belfrage. Boken er anbefalt av flere kjente brødre. Pris 1,25 plus porto.

Fra Bodsfengslet til Prekestolen, av Netel N. Pedersen. Et gripende vidnesbyrd om hvad Gud kan gjøre for et menneske. Pris kr. 1,20 plus porto.

Våk av M. Støve. Nedsatt pris kr. 0.60.

Drømmemesteren av M. Støve. Nedsatt pris kr. 1,00.

Andens budskap til den sterke og dødsmedlte menighet av O. Karlsen kr. 0.50.

Er de liberale teologer Antikrist? av O. Karlsen, kr. 0.75.

Blandt Syd-Amerikas indianere av Sigurd Grønvoild, kr. 1,00.

Aida Margareth av Ida Seehuus, kr. 0,80.